

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 15C/183/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112232199
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Otília Belavá
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1112232199.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou JUDr. Otíliou Belavou v právnej veci navrhovateľky: L.. R. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, sídlo Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom podľa zák.č. 514/2003 Z.z. vo výške 10.044,41 EUR

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu 28.09.2012 navrhovateľka žiadala, aby súd svojim rozhodnutím uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke vzniknutú škodu podľa záverečného vyčíslenia titulom náhrady škody nesprávnym úradným postupom podľa zák.č. 514/2003 Z.z..

Svoj návrh odôvodnila tým, že dňa 12.08.2010 podala na Okresný súd Bratislava II návrh vo veci neplatného skončenia pracovného pomeru. Uznesením zo 16.09.2010 bol odporca vyzvaný na vyjadrenie k návrhu, ktoré bolo súdu doručené 14.10.2010. Keďže od októbra 2010 bol súd nečinný, dňa 21.01.2011 navrhovateľka požiadala súd o termín pojednávania. Odpoveď nedostala, preto sa dňa 22.03.2011 obrátila na kanceláriu verejného ochrancu práv ktorý navrhovateľke oznámil, že došlo k zbytočným priesťahom od 14.10.2010 do 01.04.2011, kedy došlo k vytýčeniu termínu pojednávania na 20.05.2011. Pojednávanie 20.05.2011 bolo odročené na 14.10.2011 z dôvodu neprítomnosti odporcu, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil; pojednávanie 14.10.2011 bolo odročené na 17.10.2011 z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne; pojednávanie 17.10.2011 bolo odročené na neurčito z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne. Ďalší termín pojednávania bol vytýčený na 25.01.2012, ktoré bolo odročené. Od podania návrhu sa reálne prvé pojednávanie uskutočnilo až 02.05.2012, ktoré bolo odročené na 18.06.2012 a toto bolo odročené na 12.09.2012. Uvedený termín pojednávania bol zrušený a nový termín pojednávania bol 17.09.2012. Pojednávanie bolo odročené na 28.11.2012.

Stav neistoty ohľadne trvania pracovného pomeru závažne ovplyvňuje zabezpečenie životných potrieb. Pracovný pomer predstavuje istotu v tom, že občan má zabezpečený zdroj príjmov na úhradu nákladov na zabezpečenie životných potrieb. Podľa judikatúry Ústavného súdu SR účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov je odstránenie stavu právnej neistoty v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Až právoplatným rozhodnutím sa vytvára právna istota. Keďže zo strany súdu opätovne dochádza k zbytočným priesťahom ktoré boli priamou príčinou vzniku zdravotných problémov s liečením od 26.09.2011 a stále trvajú, navrhovateľka v zmysle čl. 46 ods.3 Ústavy SR sa domáha náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,-EUR a náhrady škody 44,10 EUR ako poplatky za lieky a poplatky pohotovostnej služby.

Uznesením zo 14.02.2013 pod č.k. 15C/183/2012-14 vyzval súd navrhovateľku na odstránenie väd návrhu na čo navrhovateľka reagovala podaním z 18.03.2013, doručené súdu 20.03.2013 s tým, že špecifikovala petit návrhu tak, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke sumu 10.044,41 EUR do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Súd zmenu petitu pripustil uznesením z 18.02.2014 pod č.k. 15C/183/2012-61.

Odporca sa k návrhu vyjadril písomne, podaním zo 16.10.2013 (č.l. 49) s tým, že navrhovateľka sa domáha náhrady škody titulom nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod č.k. 50C/156/2010. Napriek tomu, že od podania návrhu 12.08.2010 až do súčasnosti nie je predmetné sporové konanie právoplatne skončené, nemožno postup Okresného súdu Bratislava II označiť za nesprávny úradný postup výlučne na základe tvrdenia navrhovateľky. Relevanciu tvrdenia navrhovateľky možno spochybníť s poukazom na ust. §9 ods.2 zák.č. 514/2003 Z.z. podľa ktorého pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Keďže navrhovateľka nepreukázala existenciu nesprávneho úradného postupu zákonom predpokladaným spôsobom, skúmanie ďalších dvoch podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody je bezpredmetné, odporca žiadal návrh zamietnuť. Napriek vyššie uvedenému sa odporca vyjadril k uplatnenej škode s tým, že sa len môže domnievať, že v časti o 40,12 EUR a 2x1,99 EUR ide o majetkovú škodu, pričom navrhovateľka žiadnym spôsobom nešpecifikovala či ide o skutočnú škodu alebo o ušlý zisk. V časti o 10.000,-EUR ako nemajetkovej ujmy bez osvedčenia skutočností preukazujúcich dopad nesprávneho úradného postupu, jeho vplyvu a následkov na navrhovateľku v rôznych oblastiach pôsobenia v zmysle § 17 ods.3 zák.č. 514/2003 Z.z., nemá za následok automatický vznik nároku na náhradu nemajetkovej ujmy. Keďže navrhovateľka nepreukázala taký neoprávnený zásah do osobného, pracovného a spoločenského života ktorý by odôvodňoval priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch v požadovanej výške, nie je splnená ďalšia z podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody. Tretí predpoklad na plnenie je vzťah príčiny a následku. Navrhovateľka žiadnym spôsobom nepreukázala, že uplatnená nemajetková ujma je v priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti s opätovným odročovaním súdnych pojednávaní s prieťahmi v konaní. Zdravotné problémy ktoré navrhovateľka preukazuje viacerými lekáorskými nálezmi sa mohli objaviť a pretrvávajú i v období pred podaním žaloby a pre účely nároku náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, tieto nie je možné zohľadniť. Odporca žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, vyjadrením zástupkyne odporcu, oboznámil sa s listinami - žaloba o neplatnosť výpovede z 12.08.2010, žiadosť o termín pojednávania z 20.01.2011, upovedomenie o výsledkoch vybavenia podnetu z 02.05.2011/2011 pod č.: 1776/2011/VOP, z 02.12.2013 pod č.: 3291/2011/VOP, z 26.03.2014 pod č.: 1546/2014/VOP, pokladničnými dokladmi z 15.02.2012, z 31.05.2012, z 22.07.2012, z 08.11.2011, zo 07.10.2011, z 03.10.2011, z 27.09.2012, lekáorským nálezom z 26.09.2011, z 25.09.2012, z 19.09.2012, potvrdeniami o uhradení platby z 19.09.2012, pričom prihliadol na obsah spisového materiálu podľa § 120 ods.1 O.s.p. a zistil nasledovný skutkový stav:

Z výsluchu navrhovateľky súd zistil, identické skutočnosti uvedené v písomnom návrhu s tým, že sa domáha náhrady škody titulom nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v prieťahoch spôsobených Okresným súdom Bratislava II v konaní pod č.k. 50C/156/2010, ktoré nie je k dnešnému dňu právoplatne skončené. Prieťahy v súdnom konaní konštatoval verejný ochranca práv v upovedomení o výsledkoch vybavenia podnetu z 02.05.2011 pod č.: 1776/2011/VOP, z 02.12.2013 pod č.: 3291/2011/VOP, z 26.03.2014 pod č.: 1546/2014/VOP. Náhrady škody sa domáha za obdobie od začatia súdneho konania vedenom na Okresnom súde Bratislava II v konaní pod č.k. 50C/156/2010 až doteraz.

Navrhovateľka priamo na pojednávaní žiadala vstup prokurátora do konania, preto súd dňa 06.08.2015 podľa § 35 ods.2 písm. l) O.s.p. informoval Okresnú prokuratúru Bratislava I o požiadavke navrhovateľky o vstupe prokuratúry do konania, napriek tomu, že podľa § 35 ods.4 O.s.p. bol súdom Okresnej prokuratúry Bratislava I zaslaný oznam o začatí konania. Okresná prokuratúra Bratislava I listom z 10.09.2015 pod č.: Pc 91/15/1101-5 súdu oznámila, že podnet na vstup prokurátora do civilného konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod č.k. 15C/183/2012 bol zo strany prokuratúry odložený, nakoľko v predmetnom konaní nebolo zistené žiadne porušovanie práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb.

Z vyjadrenia zástupkyne odporcu súd zistil identické skutočnosti uvedené v písomnom vyjadrení, pričom zdôraznila s poukazom na znenie ust. § 9 ods.2 zák.č. 514/2003 Z.z., že verejný ochranca práv nie je orgánom kompetentným na vyslovenie právneho názoru v zmysle ktorého by v konkrétnom konaní malo resp. nemalo dôjsť k prieťahom, ktoré by mohlo byť v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia zákonným podkladom pre priznanie náhrady škody. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu ktorú navrhovateľka stotožňuje s poškodením zdravia, takýto nárok nie je možné subsumovať pod znenie zák.č. 514/2003 Z.z.. Návrh žiadala v celom rozsahu zamietnuť.

Z upovedomenia o výsledkoch vybavenia podnetu z 02.05.2011 pod č.: 1776/2011/VOP súd zistil, že v konaní Okresného súdu Bratislava II pod č.k. 50C/156/2010 došlo k zbytočným prieťahom. (č.l. 86)

Z upovedomenia o výsledkoch vybavenia podnetu z 02.12.2013 pod č.: 3291/2011/VOP súd zistil, že v konaní Okresného súdu Bratislava II pod č.k. 50C/156/2010 došlo opätovne k zbytočným prieťahom a k porušeniu páva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. (č.l. 89)

Z upovedomenia o výsledkoch vybavenia podnetu z 26.03.2014 pod č.: 1546/2014/VOP súd zistil, že v konaní Krajského súdu v Bratislave pod č.k. 4Co/140/2013 došlo k zbytočným prieťahom a k porušeniu páva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. (č.l. 92)

Pred podaním návrhu, navrhovateľka podľa § 15 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. požiadala o predbežné prerokovanie nároku pred príslušným orgánom dňa 24.09.2012, ktorým v danom prípade je Ministerstvo spravodlivosti SR, ktoré malo žiadosť doručenú 28.09.2012 (č.l. 35) O výsledku vybavenia Ministerstvo spravodlivosti SR informovalo navrhovateľku listom z 20.02.2013 pod č.: 12529/2013/34 tak, že predbežnému prerokovaniu žiadosti nebolo vyhovené. (č.l. 45).

Keďže na pojednávaní 21.04.2015 navrhovateľka rozšírila návrh, nakoľko konanie vedené pred Okresným súdom Bratislava II pod č.k. 50C/156/2010 nie je právoplatne skončené, o prieťahy až do súčasnosti a hoci táto skutočnosť sa nepremietla do petitu návrhu, súd z opatrnosti vyzval navrhovateľku o splnenie zákonného predpokladu podľa § 15 zák.č. 514/2003 Z.z. na predbežné prerokovanie nároku v časti od vyjadrenia odporcu o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody z 20.02.2013 do súčasnosti. Navrhovateľka zákonnú požiadavku splnila, odporcu vyzvala na predbežné prerokovanie nároku v rozšírenej časti a o výsledku vybavenia Ministerstvo spravodlivosti SR informovalo navrhovateľku listom zo 17.03.2014 pod č.: 07647/2014/34 (č.l. 114).

S poukazom na skutočnosť, že zákon č. 514/2003 Z.z. ako hmotnoprávny predpis lex specialis bol po podaní návrhu (28.09.2012) novelizovaný zákonom č. 412/2012 Z.z. účinným od 01.01.2013 bez prechodných a záverečných ustanovení, súd vo vzťahu k § 9 ktoré má iné znenie pred novelou a iné znenie po novele, pričom novela taxatívne ukladá súdu z čoho má vychádzať pri posudzovaní nároku; pre zachovanie právnej istoty súd ustálil, že bude vychádzať zo znenia zákona č. 514/2003 Z.z. účinného v čase podania návrhu, keď vychádzal z logického úsudku, že pri podaní návrhu účastník podáva návrh za podmienok stanovených zákonom v tom čase. Pokiaľ po podaní návrhu dôjde k novele hmotnoprávneho predpisu bez prechodných a záverečných ustanovení, nemôže byť novela zákona na ujmu účastníka (navrhovateľa). Preto súd pri posudzovaní nároku bude aplikovať zákon č. 514/2003 Z.z. účinný do 31.12.2012.

Podľa § 1 písm. a) zák.č. 514/2003 Z.z., tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zák.č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zák.č. 514/2003 Z.z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods.1 zák.č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods.1 zák.č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods.2 zák.č. 514/2003 Z.z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods.3 zák.č. 514/2003 Z.z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods.5 zák.č. 514/2003 Z.z., v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov 1 a 2.

Podľa čl.48 ods.2 Ústavy SR, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl.127 ods.1 Ústavy SR, Ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl.127 ods.2 Ústavy SR, ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením.

Podľa čl.127 ods.3 Ústavy SR, Ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Z vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že navrhovateľka sa domáha zodpovednosti za škodu podľa lex specialis zák.č. 514/2003 Z.z. titulom nesprávneho úradného postupu, ktorý spočíva v prieťahoch postupu Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod č.k. 50C/156/2010, ktoré k dnešnému dňu nie je právoplatne skončené. Vo vzťahu k prieťahom navrhovateľka predložila výsledky vybavenia podnetov verejným ochrancom práv ako upovedomenia o výsledkoch vybavenia podnetu z 02.05.2011 pod č.: 1776/2011/VOP, z 02.12.2013 pod č.: 3291/2011/VOP, z 26.03.2014 pod č.: 1546/2014/VOP, ktoré boli vybavené konštatovaním, že v konaní Okresného súdu Bratislava II pod č.k. 50C/156/2010 a v konaní Krajského súdu v Bratislave pod č.k. 4Co/140/2013 došlo k zbytočným prieťahom a tým k porušeniu čl. 48 ods.2 Ústavy SR.

Vo vzťahu k esencii uplatneného nároku súd dospel k názoru, že porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods.2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať len Ústavný súd SR, ktorý vždy s poukazom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu po zhodnotení základných kritérií (zložitosť veci, správanie účastníka, postup súdu) konštatuje, či bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa nemá kompetenciu, v konaní o náhrade škody podľa zák.č. 514/2003 Z.z. preskúmať, resp. zisťovať zbytočné prieťahy. Správnosť tohto názoru súd opiera o logický výklad, že ak by prvostupňový súd vo veci náhrady škody podľa zák.č. 514/2003 Z.z. mohol posudzovať postup iného súdu z hľadiska zbytočných prieťahov, došlo by k situácii, kedy by prvostupňový súd posudzoval postup iných všeobecných súdov a to i súdov vyššieho stupňa napr. Krajského súdu, Najvyššieho súdu SR, čo je podľa názoru súdu neprípustné (možnosť porušenia inštančného princípu).

Ďalšou nie menej dôležitou skutočnosťou je fakt, že ak by kompetenciu preskúmať porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov okrem Ústavného súdu SR mali aj iné orgány, znamenalo by to, že to isté konanie v rovnakom čase by boli oprávnené preskúmať čo do porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov rôzne orgány, s rôznym stupňom hierarchie (mohlo by dôjsť k viacerým rozhodnutiam, viacerých orgánov o rovnakej otázke porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, čo vyvoláva zmätočnosť).

V konečnom dôsledku je potrebné konštatovať, že samotnej ochrany práv sa možno domáhať využitím inštitútu ústavnej sťažnosti podľa § 127 ods.1 Ústavy SR a či došlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať v súlade s ustálenou judikatúrou Ústavný súd SR. V tejto súvislosti súd musí konštatovať, že Slovenská republika ratifikovala medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách ktoré majú prednosť pred zákonmi SR, ak zabezpečujú väčší rozsah základných práv a slobôd. Keďže čl. 6 ods.1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nárok na náhradu škody pre prípad porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov neupravuje, súd vychádza z platných vnútroštátnych predpisov.

Uvedený názor súdu podporuje novela zák.č. 514/2003 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2013, ktorá v § 9 ods.2 taxatívne vymedzuje z akých podkladov súd pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu pri zbytočných prietahoch v konaní má vychádzať, t.j. z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Súd vyhodnotil všetky dôkazy podľa § 132 O.s.p. a dospel k názoru, že navrhovateľka podľa zák.č. 514/2003 Z.z. účinného v čase podania návrhu nepredložila o existencii prietahov rozhodnutie oprávneného orgánu ktorým podľa § 9 v čase podania návrhu, podľa názoru súdu bol Ústavný súd SR, neunesla dôkazné bremeno a všeobecný prvostupňový súd ktorý nemá kompetenciu - právomoc preskúmať v konaní o náhrade škody podľa zák.č. 514/2003 Z.z. či právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov bolo alebo nebolo porušené, návrh zamietol.

Právo na náhradu škody majú tí, ktorí boli účastníkmi konania a boli poškodení nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosť je objektívna, založená na kumulatívnom splnení troch podmienok: 1. nesprávny úradný postup, 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. S poukazom na dôvod pre ktorý súd návrh zamietol, z dôvodu hospodárnosti konania sa s ďalšími dvomi zákonnými podmienkami (vznik škody, príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody) z dôvodu hospodárnosti konania nezaoberal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Hoci odporca bol v konaní plne úspešný, súd mu trovy konania nepriznal, nakoľko si žiadne neuplatnil.

Súdne konanie je podľa § 4 ods.1 písm. k) zák.č. 71/1992 Zb.z. v znení noviel (v čase podania návrhu) oslobodené od súdneho poplatku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, na tunajšom súde, písomne, dvojmo.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak odvolateľ nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.